

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

DR.070.1.16.2014

Warszawa, dnia 9 października 2014 r.

Sekretariat Wicemarszałek Senatu RP
Marii Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 3. 11. 2014
Nr. MPP/664 Kol281TT
Podpis.....

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 3. 11. 2014
nr. 6994 podpis.....

Pani
Maria Pańczyk - Pozdziej
Wicemarszałek Senatu

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 14 października 2014 r., dotyczące oświadczenia złożonego w dniu 9 października 2014 r. przez senatorów Wojciecha Skurkiewicza, Krzysztofa Słonia oraz Andrzeja Pająka uprzejmie informuję, że w dniu 23 grudnia 2013 r. Fundacja Lux Veritatis złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na Decyzję Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr DR-588/2013 z dnia 22 listopada 2013 r. utrzymującą w mocy Decyzję Nr DR-439/2013-2/188/K z dnia 9 sierpnia 2013 r. w sprawie zmiany koncesji Nr 188/K/2012-T z dnia 31 lipca 2012 r. udzielonej Fundacji na rozpowszechnianie drogą satelitarną programu telewizyjnego pod nazwą „TRWAM”, polegającej na udzieleniu prawa do rozpowszechniania programu w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie pierwszym.

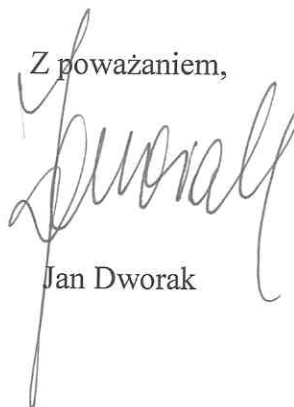
Zaskarżonej Decyzji zarzucono naruszenie przepisów:

- art. 40 ust. 1 w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm), dalej jako u.r.t., polegające na błędnej interpretacji powołanego przepisu skutkującego nieprawidłowym ustaleniem kwoty należnej z tytułu opłaty koncesyjnej w związku z rozszerzeniem koncesji o prawo do rozpowszechniania programu „TRWAM” drogą rozsiewczą naziemną w sposób cyfrowy w multipleksie pierwszym i nałożeniem na Fundację opłaty za okres, kiedy Fundacja nie mogła rozpowszechnić programu telewizyjnego w sposób cyfrowy rozsiewczy naziemny w multipleksie pierwszym, z uwagi na niemożność uzyskania rezerwacji częstotliwości w myśl przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r., poz. 243 j.t.),

- art. 40 ust 6 u.r.t poprzez jego niezastosowanie przy ustalaniu opłaty za zmianę koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sposób rozsiewczy satelitarny polegającą na rozszerzeniu o prawo do rozpowszechniania programu drogą rozsiewczą naziemną w sposób cyfrowy.

1 października 2014 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę złożoną przez Fundację Lux Veritatis, kwestionującą wysokość naliczonej przez KRRiT opłaty za udzielenie koncesji, oraz podzielił stanowisko KRRiT w tej sprawie, uznając, iż opłata za ww. rozszerzenie koncesji jest należna w pełnej wysokości i nie podlega zmniejszeniu z uwagi na faktyczny okres wykonywania koncesji. Ponadto Sąd zwrócił uwagę, iż zarówno art. 40 ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, jak i wydane na podstawie tego przepisu rozporządzenie KRRiT z 4 grudnia 2012 r., nie zawiera podstaw do obniżenia wysokości przedmiotowej opłaty w sytuacji rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu drogą satelitarną o prawo do rozpowszechniania naziemnego, z uwagi na okres pozostały do wygaśnięcia rozszerzanej koncesji. Sąd przywołując wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 19 lipca 2011 r. podkreślił także, iż opłata za udzielenie koncesji ma charakter wzajemny i jest związana z przyznaniem uprawnienia podmiotowego, jakim jest koncesja. W związku z powyższym wysokość opłaty za udzielenie koncesji nie jest wprost związana z okresem jej obowiązywania. Sąd nie uwzględnił także wniosku Fundacji Lux Veritatis o skierowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz § 9 rozporządzenia KRRiT z 4 grudnia 2012r. z art. 40 ust. 6 ustawy o rtv.

Z poważaniem,

Jan Dworak